

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság útján az
Igen Tisztelt Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ügyszámai:
12.B.1029/2012 és 5.B.1433/2012 és 2.B.269/2014

Igen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
meghatalmazással igazolt jogi képviselőm.

[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem az Igen Tisztelt Alkotmánybíróságot állapítsa meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.312/2015/4. sz. ítélete alaptörvény-ellenes, kérem az Igen Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítéletet semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény VI. cikk. (1) és (2) bekezdésében, VII. cikk (1) bekezdésében, és XXVIII. (1) bekezdésében meghatározott jogaimat.

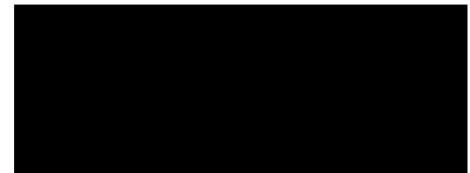
A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2016. január 28. napján kelt 3.Bhar.312/2015/4 sorszámú ítéletét 2016. február 11. napján vettem kézhez. Az Alaptörvény biztosítja számomra, hogy magánéletemet, családi életemet mindenki tiszteletben tartsa, hogy ügyemben pártatlan bíróság döntsön, védi személyes adataimat és vallási meggyőződésem kinyilvánítását vagy vallásom, vallási meggyőződésem kinyilvánításának mellőzését.

A közvetlen érintettség körében előadom, hogy 2011-ben indifferens személyek engedélyem nélkül családfakutatást készítettek rólam. A családfakutatást nyilvánosságra hozták és ennek eredményeképpen kapcsolataim ellehetetlenültek. A családfakutatás valódi célja az volt, hogy bizonyítsák jobb tudomásom ellenére a zsidó vallást a zsidó vallási szabályok megszegésével gyakoroltam. Ezen ügyekben a polgári eljárás folyamatban van, a büntetőeljárást a Legfőbb Ügyészség megszüntette.

Mindeközben [REDACTED] újságíró által írt cikk jelent meg a [REDACTED] napilapban. A cikkben az újságíró lebukott szemfényvesztőnek nevezett és azt állította úgy csatlakoztam a zsidó közösséghez, hogy előtte nem tértem be, hanem szándékosan becsaptam vallási státuszommal kapcsolatban őket. Az újságíró ellen rágalmozás miatt feljelentést tettem a II. és III. Kerületi Bíróságon, ahol a feljelentésemet először elutasították és az eljárást megszüntették. A fellebbezésem eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék elrendelte a büntetőeljárás lefolytatását. Ennek eredményeképpen a II. és III. Kerületi Bíróság [REDACTED] bűnösnek mondta ki rágalmozás vétségében. A vádlott fellebbezése eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék az ítéletet hatályon kívül helyezte és elrendelte, hogy a megismételt eljárásban a bíróság folytassa le a valóság bizonyítása iránti eljárást. Ezt követően a II. és III. Kerületi Bíróság a megismételt eljárásban – tiltakozásom ellenére – lefolytatta a valóság bizonyítása iránt az eljárást és ítéletében megállapította, hogy a

BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG
FŐLAJSTROMSZÁM
KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládára / Személyesen / Tárgyalóteremben / Faxon
Érkezett: 2016-03-09
PÉLDÁNY: IV
MELLÉKLET: KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM: 269/14
csatolt

Ügyszám: 11/639-0/2016
Erkezett: 2016 APR 04
Példány: 9 + 10
Kézeltiroda: [REDACTED]

bizonyítás eredményre vezetett, a rólam leírt állítások valóságosak, ezért felmentésnek van helye. Az ítélet ellen fellebbezést jelentettem be, amelynek eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék a felmentő ítéletet megváltoztatta és [REDACTED] büntetőjogi felelősségét megállapította. A fellebbezésem ill. a vádlott és védője fellebbezése és a bűnösség tekintetében a két ítélet között fennálló ellentmondás okán az ügy harmadfokú bíróságként a Fővárosi Ítéletábrla elé került, ahol felmentő ítélet született lényegében azzal az indokolással, hogy közszereplőként a sérelmezett becsületemet csorbító állítások eltérésére vagyok köteles.

Álláspontom szerint az alábbi négy okból a jogerős ítélet az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti.

1. A jogerős ítélet téves indokok alapján olyan közlés eltérésére kötelezett, amely sérti az Alaptörvény VI. cikk. (1) bekezdésében foglalt családi életem, magánéletem tiszteletben tartásához fűződő jogomat. A sérelmezett becsületemet csorbító közlés ugyanis legbelsőbb magánügyem, a vallási státuszom, azon belül is néhai édesanyám vallása, származása és az én származásom tárgyában jelent meg és a bíróság jogerős ítélete ezt tiszteletben kellett volna tartsa, nem pedig a „demokratikus társadalomhoz szükséges feltételként” elfogadni a sérelmezett közléseket, megsértve ezzel alapvető jogomat.

2. Az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése tartalmazza a vallásszabadság védelmét. Vallásom legbelsőbb magánügyem, része az emberi méltóságomnak. A jogerős ítélet a becsületemet csorbító, vallásomat, származásomat, édesanyám származását, édesanyám vallását érintő tényállítás eltérésére kötelezett. Ennek folytán sérült az a jogom, hogy vallási státuszom, vagy ebbéli meggyőződésemmel kapcsolatos nyilatkozatom kinyilvánítását saját belátásom szerint mellőzzem és a nagy nyilvánosság előtt ne tárgyaljam meg. [REDACTED] vallási státuszommal kapcsolatban tett nyilatkozatot, amely nyilatkozat a valóságban egyébként a származásomra utal. Mindezen állításait [REDACTED] egy jogellenesen kezelt és személyes adataimat tartalmazó belső döntés felhasználásával kívánta megalapozni, amelyet a jogerős ítéletet meghozó bíróság elfogadott, mint „ténybeli alapot”.

3. Az Alaptörvény VI. cikk. (2) bek. védi személyes adataimat. A sérelmezett valótlan állításokban személyes adataim szerepelnek, nevezetesen az a megállapítás, hogy vallási státuszom nem zsidó, a zsidóságba be kellett volna térnem és a cikkíró szerint ezzel kapcsolatban tettem valótlan nyilatkozatot. A jogerős ítélet ennek az állításnak az eltérésére kötelezett, amely sérti különleges személyes adataim védelméhez fűződő jogaimat. A törvények, az Alaptörvény, a nemzetköz egyezmények ugyanis álláspontom szerint kizárólag nekem biztosítják a jogot ahhoz, hogy saját vallási státuszommal kapcsolatban bármilyen – akár nemleges – nyilatkozatot tegyek.

Ezzel kapcsolatban megjegyzem, hogy a jogerős ítélet azért kötelez engem térésre, mert álláspontja szerint a vádlott jóhiszeműségét megalapozta egy kizárólag a személyemre vonatkozó belső egyházi döntés, amely származásomra, vallási meggyőződésemre, vallási státuszomra vonatkozó személyes adatokat tartalmaz. Ezt a belső állásfoglalást senkitől nem kértem, nem tudom hogyan került a vádlotthoz. Engedélyt az adataim kezelésére [REDACTED] vagy a bíróságnak nem adtam. Álláspontom szerint jogalap nélkül kezelt, jogellenesen felhasznált különleges személyes adataim nem alapozhatják meg a vádlott jóhiszeműségét, ez nem fogadható el gondos eljárásnént és ez nem eredményezheti azt, hogy túrnöm kelljen alapvető jogaim sérelmét. A Fővárosi Ítéletábrla tehát engedélyem nélkül kezelt különleges személyes adataimat tartalmazó bizonyítékot értékelt – végeredményben a

terhelt javára –, a felhasználáshoz engedélyemet senki nem kérte és ennek eredményeképpen sérült személyes adataim védelméhez fűződő alaptörvényben biztosított jogom.

4. Az ügyben született jogerős ítélet során eljáró tanácselnök bíró [REDACTED] A harmadfokú nyilvános ülés megkezdésekor a tanács elnöke szokatlan módon megkérdezte van-e bárkinek kifogása az eljáró tanács személyi összetétele ellen. Én ilyen körülményről akkor nem tudtam. Utólag derült ki számomra, hogy 2003-ban aláírtam egy petíciót, amelyben egy [REDACTED] által hozott ítéletet kifogásoltam meg nyilvánosan. Az eset nagy publicitást kapott és az ítélethirdetés után fegyverrel belőttek [REDACTED] magánlakásának ablakán. Feltehető tehát, hogy ő maga jól emlékezett arra, hogy kik támadták meg az általa akkor meghozott ítéletet. Tekintettel arra, hogy a jogerős ítéletet hozó tanácsban olyan bíró járt, akitől az ügy pártatlan megítélése nem volt várható, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt azon jogom, hogy ügyemet pártatlan bíróság döntse el.

Egyéb indokolásom:

A megelőző eljárásokban nem vitásan megállapításra került, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, amely alkalmas arra, hogy a becsületesemet csorbítsa. Az alaptörvényt sértő jogerős ítélet a valóság bizonyítását – jogi álláspontommal egyezően – nem tartja megengedhetőnek, mert az a családi életemet érinti. (Ítéleti indokolás 7. oldal lap alja). Ebből álláspontom szerint az következik, hogy a bíróság is érzékeli: nem az esetleges közszereplői tevékenységemhez kötődik az állítás, hanem többek között az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 8. cikkéhez, nevezetesen magán- és családi életem tiszteletben tartásához való jogomhoz. Ennek ellenére a jogerős ítélet megállapítja, hogy az állítás a közszereplésemmel kapcsolatos (7. oldal lap teteje). Noha ez nem igaz, a sérelmezett állítás a családi életemhez, magánéletemhez kötődik és ezt a bíróság is megállapítja az ítéletben, azonban alapjogaimat sértő módon mégis az állítások türésére kötelez.

A jogerős ítélet által hivatkozott emberi jogi bírósági ítéletekkel kapcsolatban az alábbiakat kívánom előadni.

A Lingens vs. Ausztria ügy az osztrák kancellár jóhírnevét, egy politikai vitában történő sérelmét vizsgálta. Az én esetemben nyilvánvalóan nem politikai természetű vitáról van szó. Sőt vitáról sem lehet szó a származásomat, vallásomat, vallási státuszomat, édesanyám vallását, származását illetően. A hivatkozott Lingens ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága maga állapította meg, hogy politikai nyilatkozatról lévén szó az egyezmény 8. cikkelye nem vizsgálendő. (Lingens vs Ausztria ítélet 38. bekezdése). Thór Vilhjálmsson bírónak az ítélethez fűzött külön indokolása is kifejezetten arra világított rá, hogy a 8. cikkelyt figyelembe kellett volna venni az ítélet meghozatalakor, ez azonban nem történt meg. Ez azért emelem ki, mert ezen tényből megállapítható, hogy más elbírálás alá esnek a 8. cikkelyt érintő hasonló ügyek. A Lingens ítélet tehát kizárólag a politikusok számára ír elő türeési kötelezettséget (Lingens vs. Ausztria ítélet 42. bekezdés) és kifejezetten mellőzte a 8. cikkely szerinti vizsgálatot az inkriminált mondatok ügyében, mivel az érintettek politikai természetű vitában történő részvételéről, abban a körben tett közléseiről volt szó.

Aligha jelenthető ki álláspontom szerint, hogy a fentiek alapján a demokratikus közvéleményhez, a demokratikus társadalomhoz szükséges feltétel lenne annak a jognak az állami garantálása, hogy egy személy származását, vallását, vallási státuszát bárki megtárgyalja, megkérdőjelezze, erről nyilatkozzon, arról becsületet csorbító állításokat tegyen. Ebben a konkrét ügyben a jogellenesen kezelt adatok birtokában sem teheti ezt meg a cikket író újságíró. Nem alapos a jóhiszeműséget ezen tények ismeretében megalapozottnak elfogadni, engem alapjogaimban megsérteni és a sérelmezettek tűrésére kötelezni.

A jogerős ítéletben hivatkozott Thorgeirson vs. Izland ügy indokolásából is megállapítható, hogy megfelelő célok (itt a magánélet, családi élet, vallási meggyőződés, származás, faj tekintetében az emberi méltóság védelme) érdekében korlátozható a véleménynyilvánítás szabadsága (hangsúlyozva, hogy ██████████ ügyében tényállításról volt szó). Az Emberi Jogok Európai Bírósága azonban Thorgeirson vs. Izland ügyben sem vizsgálta a 8. cikkely szerinti családi élet védelmét, sem a 9. cikkely szerinti vallási meggyőződés védelmét.

A Castells vs. Spanyolország ügyben az alapeljárás Spanyolország kormányának megsértése ügyében indult, amely jogilag nem figyelembe vehető ítélet a vádlott jóhiszeműsége körében a vádlott javára, valójában pedig az én alapvető jogaim terhére.

A Karsai vs. Magyarország ügyben Emberi Jogok Európai Bírósága által meghatározott négy nézőpontból nézve csak egyetlen kérdés vehető fel alappal: a – most az én terhemre elmaradt – állami beavatkozás valóban a demokratikus társadalom szükséges feltétele lenne-e az inkriminált állítást tett személy büntetőjogi felelősségének megállapításával.

A jogerős ítélet alapján a magyar bíróságok jogi álláspontja az, hogy a demokratikus társadalomhoz nem szükséges feltétel a beavatkozás az én védelmemben, tehát ██████████ az én vallási státuszommal kapcsolatosan széles körben, becsületemet csorbító módon tett nyilatkozata, édesanyám államilag anyakönyvezett származását érintő, édesanyám vallásával kapcsolatos kijelentése része a demokratikus közéletnek. A jogerős ítélet szerint egy különleges személyes adataimat tartalmazó nyilatkozat engedélyem nélküli felhasználása jóhiszeműséget feltételez, ezt azonban nem tudom elfogadni.

Itt kell megjegyezni, hogy a Karsai vs. Magyarország ügyben sem vizsgálta az Emberi Jogok Európai Bírósága az egyezmény 8. cikkét vagy 9. cikkét. Ezt azonban álláspontom szerint ebben az ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága minden további nélkül megtenné. A sérelmezett közlés tehát nem a tevékenységemhez kapcsolódik, hanem legbelsőbb magánügyemnek, családi ügyemnek, vallásomnak, származásomnak nyilvános kitárgyalása.

Karsai vs. Magyarország ítélet 30. bekezdése is egyértelműen rögzíti: az Emberi Jogok Európai Bírósága is vizsgálja, hogy milyen természetű az adott állítás, mi az ebből következő sérelem, a vita jellegét is megvizsgálja. Ebben az ügyben vitáról nincs is szó, hiszen konkrét személyek származási, faji, vallási kérdései nem a demokratikus közvélemény létehez szükséges feltételek.

A jogerős ítéletre alapozva – úgy gondolom – mindazon személyek is közszereplők lehetnek ezután, akik a köztelevízió, közzérádió rendszeres egyházi műsoraiban szerepelnek majd egy-egy alkalommal bemutatva a karácsonyi, húsvéti vallási szokásokat. Ezt követően a demokratikus közélet része és elengedhetetlen feltétele lehet az, hogy ezen szereplők vallását, származását és ebbéli igazmondását, jogellenesen kezelt adatok alapján **bárki** vizsgálja, leírja szemrevételezze. Ezzel a jogalkalmazói tévedéssel nem tudok azonosulni.

Az ügyben a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem. A Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban mivel a büntetőeljárásról szóló törvény a magánvádló részére nem biztosít lehetőséget arra, hogy a terhelt terhére fellebbezést jelentsen be. Ezt a Kúria eseti döntései is alátámasztják. Perújítási eljárás nincs folyamatban.

Mindezek alapján az Igen Tisztelt Alkotmánybíróság az utolsó olyan hazai jogi lehetőség a számomra, amely alkalmas arra, hogy az alapjogaimban engem sértő eljárást és ítéletet a jogszabályoknak, az Alaptörvénynek és a vonatkozó nemzetközi egyezményeknek megfelelően orvosolja.

Kelt: Budapest, 2016. február 16.

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, abban az esetben, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok